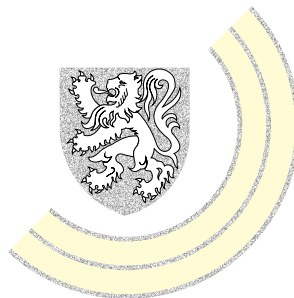

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2000-2001

22 februari 2001

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING EN WETENSCHAPSBELEID

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Taalinspectie in het faciliteitenonderwijs

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Vlaamse onderwijssamenwerking met Rwanda

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de situatie van de Vlaamse internaten

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Donderdag 22 februari 2001

VOORZITTER : De heer Gilbert Vanleenhove

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 10.26 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Taalinspectie in het faciliteitenonderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Taalinspectie in het faciliteitenonderwijs.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, artikel 6 van de wet van 30 juli 1963 houdende de taalregeling in het onderwijs bepaalt voor het Franstalig faciliteitenonderwijs dat enkel leerlingen mogen worden ingeschreven die in de betrokken gemeenten wonen en dat de faciliteiten alleen van toepassing zijn op de kinderen van wie de gebruikelijke taal het Frans is. Zelfs als u ervan uitgaat dat de taalfaciliteiten ook gelden voor buitenlanders – wat ik niet meteen vanzelfsprekend vind – ligt het voor de hand dat de bijkomende voorwaarde inzake het Frans als huistaal alleen kan slaan op kinderen van Franse ingezetenen. Ik kan me niet inbeelden dat kinderen van Spanjaarden, Duitsers of Italianen thuis Frans spreken. Met andere woorden anderstalige kinderen dienen onderwijs te volgen in de streektaal, en dat is in de faciliteitengemeenten nog altijd het Nederlands.

Uit uw antwoord op een recente schriftelijke vraag blijkt dat er op 1 februari 2000 naast de 123 kinderen van Franse nationaliteit ook nog 478 buitenlandse kinderen in het Franstalige faciliteitenonderwijs zijn ingeschreven. Deze onwettelijke toe-

stand springt in het oog. Vorig jaar stelde de bevoegde federale minister dat de Taalinspectie pas gevolg zou hebben nadat er een samenwerkingsakkoord zou zijn afgesloten tussen de gemeenschappen. Dit is tot op heden nog steeds niet het geval.

Uit een bericht van 6 februari in De Standaard blijkt dat de Taalinspectie kinderen uit Wallonië laat verwijderen uit het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Ik had graag van u vernomen of u aanwijzigingen hebt waaruit blijkt dat de Taalinspectie niet alleen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel actief is, maar ook in de faciliteitenscholen. Als dat niet het geval is, zult u ernstig overleg moeten plegen met uw federale collega, want dan wordt met twee maten en gewichten gewerkt. Het is in dit land nooit anders geweest, maar dat is geen reden om zich daarbij neer te leggen.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het klopt inderdaad dat de Taalinspectie opnieuw werkzaam is omwille van de recente en door de regelgeving voorgeschreven benoeming van een Nederlandstalige inspecteur, die samen met zijn Franstalige collega dient op te treden. Ik moet er u attent op maken dat de Taalinspectie in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en in de faciliteitengemeenten behoort tot de bevoegdheid van de federale overheid. Ik kan de vraag daarom enkel beantwoorden als betrokken en niet als bevoegd minister.

De opdracht van de Taalinspectie is neergelegd in een KB van 14 maart 1997. Daarin wordt verduidelijkt dat ze de eerste inschrijvingen controleert van leerlingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en in de taalgrensgemeenten. Het lijkt me evident dat de Taalinspectie haar volle opdracht opneemt, zowel in het Hoofdstedelijk Gewest als in de taalgrensgemeenten. Het is echter aan de bevoegde

Vanderpoorten

ministers om uit te maken binnen welk tijdpad de twee samenwerkende inspecteurs hun opdracht uitoefenen.

Deze inspecteurs moeten inderdaad nagaan of de kinderen in de Franstalige basisscholen op Vlaams grondgebied het Frans als moedertaal, of – dit wil ik benadrukken – als gebruikelijke taal hanteren en of het gezinshoofd in een van de betrokken gemeenten verblijft. Het behoort tot de autonomie van de Taalinspectie om na te gaan in welke mate de 601 buitenlandse kinderen in de Franstalige basisscholen thuis het Frans hanteren.

Ik wil nogmaals opmerken dat de werking van de Taalinspectie deel uitmaakt van het overleg tussen beide gemeenschappen, en dat de resultaten van dit overleg voorgelegd zullen worden aan de federale overheid. Er zijn ondertussen verregaande afspraken gemaakt, onder andere over de zeer uitgebreide agenda. Ik zal in de mate van het mogelijke zo vlug mogelijk verslag uitbrengen van dat overleg.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mevrouw de minister, u stelt het niet in vraag of kinderen met een buitenlandse nationaliteit in de randgemeenten wel degelijk les kunnen volgen in het Franstalig faciliteitenonderwijs. Ik ben toch van oordeel dat de gebruikelijke taal van Duitse of Italiaanse jongeren nog steeds hun moedertaal is. Het zou logisch zijn dat de Taalinspectie optreedt tegen deze in het oog springende overtreding van de taalwetgeving. Ondertussen zoekt de Taalinspectie in Brussel in het Nederlandstalig onderwijs wel spijkers op laag water, maar dit is inderdaad uw bevoegdheid niet. Mijn vraag is of u bereid bent om de aandacht van de bevoegde federale minister te vestigen op de wanverhouding in de werking van de Taalinspectie.

Minister Marleen Vanderpoorten : Ik zal daar in elk geval overleg over plegen.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Mijnheer de voorzitter, dit is een delicate problematiek. We moeten duidelijk weten of de buitenlandse kinderen die het Frans niet als moedertaal hebben al dan niet les mogen volgen in de Nederlandstalige scholen. Steeds meer van die leerlingen schrijven zich in die

scholen in omdat ze beseffen dat ons onderwijs heel geschikt is.

Ik ben verslaggever van het voorstel van resolutie van mevrouw Grouwels dat we straks zullen bespreken. We kunnen ons de vraag stellen of die gehandhaafd blijft. Als deze leerlingen geen les mogen volgen in het Nederlandstalig onderwijs, dan vervalt deze resolutie. Ik blijf er wel voorstander van om over deze materie te debatteren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Patrick Hostekint tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Vlaamse onderwijssamenwerking met Rwanda

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Hostekint tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de Vlaamse onderwijssamenwerking met Rwanda.

Deze vraag om uitleg wordt hier behandeld in samen- en afspraak met de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden. Deze vraag wordt ook hier gesteld op vraag van de heer Hostekint zelf die anders het risico liep de behandeling van zijn vraag voor lange tijd uitgesteld te zien vermits deze commissie niet binnen de komende dagen vergadert.

De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ook ik had mijn vraag liever gesteld in de commissie voor Buitenlandse Aangelegenheden vermits zij betrekking heeft op een vorm van ontwikkelingssamenwerking.

Tijdens het Europees Congres van Autorijscholen dat in mei 2000 in Brussel plaatsvond, kwam een bijzonder interessant initiatief van samenwerking tot stand. Een Rwandese delegatie uit de sector van de rijkschoolopleiding zocht en vond namelijk steun voor het opzetten van een project van technisch onderwijs in Rwanda bij een West-Vlaamse partner.

Met name de opleidingscentra 'Rijscholen VTI West-Vlaanderen' uit het vrij onderwijs, met vestigingen in Ieper, Menen, Oostende, Poperinge en

Hostekint

Roeselare, zagen duidelijk wel iets in een samenwerking en dit in een eerste fase van de opleiding van auto-instructeurs. Ik wil wel duidelijk benadrukken dat het project vooral, zij het in een latere fase, gericht is op de uitbouw van het technisch onderwijs dat in Rwanda quasi onbestaande is. Het is niet zozeer de bedoeling de autorijscholen, maar wel het technisch onderwijs in het algemeen, meer bepaald in de prefectuur Kigali, uit te bouwen.

Ik hoef u waarschijnlijk niet te verduidelijken dat het met de toestand van het onderwijs in Rwanda bijzonder slecht gesteld is. Zeven jaar na de vreseurende burgeroorlog en de volkerenmoord waarbij naar schatting 800.000 Tutsi's en gematigde Hutu's op de meest afschuwelijke manier werden vermoord, wordt vandaag in Rwanda volop werk gemaakt van de etnische verzoening en de wederopbouw van het land. Dit pilootproject, dat met bescheiden middelen van start gaat om de heropricting van autorijscholen en de vorming van instructeurs te ondersteunen, maar vooral de ambitie heeft om verder te groeien tot een samenwerkingsverband inzake technisch onderwijs, kan hierin een bijzondere bijdrage leveren.

Inmiddels staat het project in de steigers. Volgende week zal een delegatie, vergezeld door de West-Vlaamse gedeputeerde voor Ontwikkelingssamenwerking, tijdens een werkbezoek in de prefectuur Kigali waar het project zal worden opgestart, het project in de praktijk uitwerken. De provincie West-Vlaanderen gaf inderdaad reeds te kennen het onderwijsproject te willen steunen met middelen uit de provinciale begroting ontwikkelingssamenwerking.

Ons voormalig mandaat- en voogdijgebied Rwanda is, in tegenstelling tot het federale beleid, niet ingevuld in het concentratiebeleid van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking, waarin overigens ook de rol en opdracht van de provincies helemaal ontbreken. Toch zou dit project exemplarisch kunnen zijn voor het onlangs drastisch bijgestuurde Vlaamse beleid inzake ontwikkelingssamenwerking, zoals voorgesteld tijdens de begrotingsbespreking 2001 door de bevoegde minister Bert Anciaux.

Na een interne reflectie werd het prille Vlaamse beleid ontwikkelingssamenwerking van deze regering helemaal omgegooid. Wat ontwikkelingssamenwerking of samenwerkingsontwikkeling betreft, komt het er nu in feite op neer dat minister Anciaux, op basis van een door het parlement goedgekeurde nota, van deze materie een zaak wil

maken van de hele Vlaamse bevolking en van alle gemeenten, waarin ook aan het onderwijs een belangrijke plaats wordt toebedeeld. De minister pakte daarbij uit met een beleid waarbij iedere minister – dus ook de minister van Onderwijs – verantwoordelijkheid zou dragen op het vlak van ontwikkelingssamenwerking. Dit werd uitgewerkt in het zogenaamde horizontaal beleid waarbij ieder departement 10 percent van zijn internationale middelen zou moeten besteden aan ontwikkelingsprojecten.

Er is dit jaar reeds een uitstekend voorbeeld gegeven van de invulling van dit horizontale ontwikkelingsbeleid. Zo reserveerde minister Sauwens in zijn hoedanigheid van Vlaams minister van Huisvesting tijdens een recent bezoek 40 miljoen frank noodhulp voor herstellingswerken aan Palestijnse huizen die in de autonome Palestijnse gebieden beschadigd werden tijdens de aanhoudende vijandelijkheden met Israël.

Naar aanleiding van het geschetste West-Vlaams-Rwandese ontwikkelingsproject, wens ik de minister de volgende vragen te stellen.

Aan welke ontwikkelingsrelevante criteria moeten de ingediende projecten voldoen opdat zij als dusdanig in aanmerking kunnen komen voor de steun op de post internationale samenwerking van de begroting onderwijs en vorming ?

Hoe verlopen de procedure en het overleg met het kabinet ontwikkelingssamenwerking dat in het bijgestuurde beleid louter een coördinerende rol vervult in de beoordeling van de voorgestelde projecten ?

Lopen er momenteel in Rwanda door Vlaanderen gefinancierde onderwijsprojecten ?

Is de minister eventueel bereid om het project van de provincie West-Vlaanderen, in samenwerking met de West-Vlaamse VTI-scholen, te ondersteunen en uit te breiden, vooral met het oog op de uitbreiding van het technisch onderwijs in Rwanda ?

De voorzitter : De heer Ramon heeft het woord.

De heer Frans Ramon : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het betreft hier een bijzonder boeiende vraag. Ikzelf heb in het verleden reeds vaak gevraagd hoe die 10 percent het best besteed zou kunnen worden.

Mijns inziens moet, vooraleer criteria uit te werken of concrete projecten te bepalen, eerst een visie

Ramon

worden ontwikkeld. Daarbij moet duidelijk worden gestipuleerd wat we vanuit het onderwijs willen doen. Wordt daar momenteel werk van gemaakt ?

Een tweede vraag heeft betrekking op de hoeveelheid thans lopende internationale projecten. Zou het niet kunnen dat het budget dat daaraan wordt besteed, die 10 percent reeds ruimschoots overstijgt en dat er dus nog maar weinig middelen overblijven om een nieuwe visie of nieuwe projecten te ontwikkelen ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Voor haar beleid op het gebied van internationale samenwerking en solidariteit hanteert de Vlaamse regering de criteria voor ontwikkelingsrelevantie zoals ze opgesteld werden door het Comité voor Ontwikkelingshulp van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling, met name de versterking van de institutionele impact, de economische en sociale impact, de technische en financiële haalbaarheid, de efficiëntie van de geplande uitvoeringsprocedure, de aandacht voor gelijkheid tussen vrouwen en mannen en het respect voor de vrijwaring van het leefmilieu. Dit zijn de criteria die ook door de federale regering worden gehanteerd.

Naast deze algemene criteria zijn er ook enkele doelstellingen die op internationaal niveau werden afgesproken en die een belangrijke impact hebben voor de onderwijssector, met name de veralgemening van een kwaliteitsvol basisonderwijs en de strijd tegen het analfabetisme. Projecten dienen ook een maatschappelijke of beleidsrelevantie te hebben voor de partnerlanden. Momenteel wordt binnen de interdepartementale werkgroep ontwikkelingsamenwerking een procedure uitgewerkt voor het beoordelen van projecten op hun ontwikkelingsrelevantie. In deze werkgroep is een vertegenwoordiger van het kabinet Ontwikkelingsamenwerking aanwezig.

Er worden op dit ogenblik geen onderwijsprojecten in Rwanda gefinancierd door het departement Onderwijs.

De middelen waarover het departement Onderwijs voor bilaterale samenwerking beschikt, zijn beperkt en het is strikt noodzakelijk een geografisch concentratiebeleid te voeren, rekening houdend

met het Vlaams buitenlands beleid in zijn geheel. Binnen het Afrikaanse continent ligt de klemtoon van het Vlaams buitenlands beleid op Zuid- en zuidelijk Afrika. De beleidsnota 2000-2004 'Vlaams buitenlands beleid' laat ook een opening naar noordelijk Afrika toe. Subsaharaans Afrika is een prioriteit van het federale ontwikkelingsbeleid. Rwanda behoort tot de groep van partnerlanden. Het lijkt bijgevolg aangewezen dat de vraag tot ondersteuning van het project van de provincie West-Vlaanderen in eerste instantie aan de federale regering wordt gesteld.

Wat de vraag van de heer Ramon betreft, kan ik antwoorden dat er met Vlaanderen inderdaad een aantal bilaterale projecten bestaan die niet nieuw zijn. Die zijn, voor wat het hoger onderwijs betreft, onder meer geconcentreerd op zuidelijk Afrika. Ik denk in dit verband ook aan het belangrijke samenwerkingsverband met Rusland. Ik zal vragen dat men de commissie een overzicht bezorgt van de landen waarmee nu nog overeenkomsten lopen, tot wanneer die lopen en wat de juiste inhoud ervan is.

De voorzitter : De heer Hostekint heeft het woord.

De heer Patrick Hostekint : Mevrouw de minister, eerlijk gezegd had ik me geen illusies gemaakt dat u een afwijking zou toestaan op het beleid dat door minister Anciaux werd voorgesteld.

Ik herinner me bijvoorbeeld dat minister Van den Bossche in de vorige regering wel een aantal overeenkomsten heeft aangegaan, bijvoorbeeld met Cuba dat niet tot de concentratielanden behoort. In de commissie voor Internationale Betrekkingen heb ik reeds vaak mijn twijfels geuit over de landen die werden uitgekozen. Wat bijvoorbeeld de Maghreblanden betreft, weet ik niet of men reeds de knoop heeft doorgehakt of het om Marokko dan wel om Tunesië zou gaan. Ook Chili is een concentratieland, maar men kan zich de vraag stellen of het strikt genomen wel om een ontwikkelingsland gaat.

Ikzelf ben reeds een aantal keren ten persoonlijke titel naar Rwanda geweest omdat dit land me bijzonder na aan het hart ligt en de problematiek van dit land me bijzonder sterk interesseert. Zoals u weet, ben ik ook lid geweest van de onderzoekscommissie Rwanda, het land dat slachtoffer is geweest van één van de grootste genociden van deze eeuw, na de genocide door nazi-Duitsland.

Ik had dus gehoopt dat door het departement Onderwijs een bijkomende inspanning zou worden ge-

Hostekint

daan. Voor 1994 was de onderwijssamenwerking tussen België en Rwanda bijzonder intens, ook op universitair vlak. Ik wens hier wel te benadrukken dat sinds het huidige regime van Paul Kagame in Rwanda aan de macht is, die onderwijssamenwerking volledig is stilgevallen. Dit geldt trouwens ook voor de ontwikkelingssamenwerking in het algemeen. Naar verluidt zouden er occulte krachten aan de gang zijn die de universitaire samenwerking tussen Butare en Gent, Antwerpen en Brussel – een samenwerking die voor 1994 bijzonder intens was – helemaal ondermijnen waardoor deze helemaal is stilgevallen.

Mevrouw de minister, eigenlijk wou ik gewoon even polsen of u, naar het voorbeeld van één van uw voorgangers, namelijk minister Van den Bossche, eventueel een uitzondering zou willen maken op het beleid dat is uitgestippeld door de Vlaamse regering, meer bepaald door de Vlaamse minister voor Ontwikkelingssamenwerking. Zoals door u gevraagd, zal ik diegenen die betrokken zijn bij het West-Vlaamse project naar het federale niveau verwijzen. Ik zal in ieder geval geen kans onbenut laten om op dit Vlaams ontwikkelingsbeleid terug te komen tijdens de discussies in de betreffende commissie voor Internationale Betrekkingen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de situatie van de Vlaamse internaten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de situatie van de Vlaamse internaten.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, we willen opnieuw de aandacht vestigen op de penibele situatie van de internaten in Vlaanderen. Het onderwerp is erg actueel.

Het is onze overtuiging dat vanaf het moment dat de resultaten van de studie inzake de objectiveerbare verschillen bekend zullen zijn, de minister de

nodige inspanningen zal leveren om de situatie opnieuw financieel leefbaar en toegankelijk te maken. Toch lezen we in de Financieel Economische Tijd van zaterdag 10 februari dat er vanuit de Dienst Internaten van het Vlaams Secretariaat voor het Katholiek Onderwijs een oproep wordt gedaan aan het beleid en ik citeer : 'Om de vrije internaten in stand te houden vragen ze op korte termijn een overbruggingskrediet van de overheid, een gedifferentieerd systeem van studietoelage en vragen ze om het statuut van de internaatsbeheerder te beschouwen als een volwaardig onderwijsambt'.

Vanuit onze fractie werden er reeds initiatieven genomen. Zo hebben we een amendement ingediend op de resolutie van de heer Vanleenhove betreffende de studietoelagen in het secundair onderwijs en het basisonderwijs, omtrent de studietoelagen van interne leerlingen. Ook heeft de heer Kris Van Dijck u reeds een vraag om uitleg gesteld over het statuut van de internaatsbeheerder op 7 december 2000. Hier zullen we dus niet verder op terugkomen.

Ik wil wel drie vragen stellen over de mogelijkheid tot het toekennen van overbruggingskredieten aan deze internaten. Mevrouw de minister, bent u op de hoogte van de vraag van de vrije internaten ? Hoe denkt u aan de terechte opmerkingen van het veld tegemoet te komen ? Hoe verlopen over het algemeen de contacten tussen uw diensten en de Dienst Internaten ?

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens : Ik sluit me aan bij de vragen van de heer De Cock. Ik wil aan de minister vragen of het mogelijk is om een vergadering van deze commissie volledig te wijden aan de problematiek van de internaten in zo breed mogelijke zin. Naast de punten die de heer De Cock onder de aandacht brengt, zijn er nog een hele reeks andere problemen inzake leefbaarheid en toegankelijkheid. Die zullen waarschijnlijk worden aangepakt na de studie over de objectiveerbare verschillen. De vraag zal echter zijn of er voldoende middelen zijn om die op korte termijn te honoreren.

Er blijft in de samenleving een vraag om deze zorgvorm aan te bieden. Vroeger werden kinderen van zelfstandigen naar een internaats gestuurd omdat de ouders niet voldoende tijd hadden om de opvoeding volledig op zich te nemen. Nu is het zo dat steeds meer mensen uit sociaal kwetsbare groepen er een beroep om doen. Dit is een reëel probleem

Martens

dat ten gronde moet worden behandeld in de commissie.

De voorzitter : De heer Moreau heeft het woord.

De heer André Moreau : Dit is inderdaad een ruime problematiek. Volgens mij moeten we komen tot instellingen die leerlingen uit eender welk net kunnen opvangen. Er zal daartoe wel bereidheid moeten zijn bij de verschillende netten.

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten : Mijnheer de voorzitter, ik heb al enkele keren vragen beantwoord over de internaten. Naar aanleiding van een interpellatie van de heer De Meyer op 8 november 2000 deelde ik mee dat de resultaten van de kwantificeringsstudie naar de objectieve verschillen dienen afgewacht te worden, vooraleer beleidsconclusies worden getrokken over een verhoging van de betoelaging van de provinciale, gemeentelijke en vrije internaten. Vermits deze resultaten in de loop van de volgende maanden klaar zouden zijn, was het niet opportuun overbruggingsmaatregelen te treffen.

De desbetreffende studie zal pas in juni worden gefinaliseerd. Dat is iets later dan eerst gedacht. Dit nieuwe gegeven werpt een ander licht op de benadering van de situatie van de gesubsidieerde internaten. Daarom zal worden nagegaan of er alsnog hetzij binnen de budgetcontrole 2001, hetzij binnen de opmaak van de begroting 2002 in een financiële injectie op het vlak van de werkingstoelagen kan

worden voorzien. Op de uitkomst hiervan kan ik uiteraard niet anticiperen.

De Dienst Internaten van het VSKO diende in september 2000 al een veelomvattend 'Dossier Vrije internaten' in. Hierover is er reeds enige briefwisseling geweest, waarin mijn standpunt verduidelijkt werd. Tevens werd op de vraag om een onderhoud, met de bedoeling het dossier toe te lichten, ingegaan. Zowel mijn kabinetmedewerkers als de personen uit de bevoegde diensten van mijn administratie waren hierop aanwezig. Ik heb mensen ook te woord gestaan op het moment dat een internaat werd geopend of vernieuwd.

Als de commissie beslist om dit op de agenda te plaatsen, ben ik steeds bereid de elementen aan te dragen die nodig zijn voor het debat.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik onthoud dat u de materie van de internaten ook als een probleem ervaart en dat u daar wilt aan werken. U wilt eerst de studie van de objectiveerbare verschillen afwachten. Ik onthoud ook dat u eventueel bij de budgetcontrole 2001 aanpassingen wilt aanbrenge, maar zeker voor de begroting 2002 inspanningen wilt doen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 11.04 uur.*
